

fællernes/samlevernes børn samt eventuelle andre familiemedlemmer og personer, der bebor boligen. En bolig med to beboelsesrum vil således eksempelvis blive anset for at være af rimelig størrelse for en familie bestående af to forældre og to børn. En bolig med ét beboelsesrum vil blive anset for at være af rimelig størrelse for en familie bestående af to personer.

Uanset at boligen ikke har så mange beboelsesrum, at der efter gennemførelsen af familiesammenføringen vil bo højst to personer pr. beboelsesrum i boligen, vil boligen blive anset for at være af rimelig størrelse, når boligen har et areal på 20 m<sup>2</sup> eller mere pr. beboer efter gennemførelsen af familiesammenføringen.

Det er endvidere en betingelse, at den herboende råder over sin egen bolig af rimelig størrelse. Heri ligger, at den herboende på forhånd, f.eks. ved en ikke tidsbegrænset lejekontrakt, skal godtgøre at kunne opfylde boligkravet frem til tidspunktet for en eventuel meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse til den familiesammenførte person. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15.

Boligkravet må anses for opfyldt, hvis den herboende kan godtgøre at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse inden for rimelig tid - som udgangspunkt inden for 3 måneder. Godtgørelsen heraf kan f.eks. bestå i en underskrevet lejekontrakt eller anden form for sikker dokumentation for et lejeforhold fra et boligselskab eller en anden udlejer eller en underskrevet købsaftale vedrørende køb af fast ejendom.

Ved familiesammenføring med forældre over 60 år efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4 - eller ved familiesammenføring med forældre efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1 - anses boligkravet også for opfyldt, hvis det kan godtgøres, at forældrene efter gennemførelsen af familiesammenføringen råder over deres egen bolig af rimelig størrelse. De anførte krav til boligen skal i øvrigt være opfyldt.

Kravet om, at den herboende skal råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, skal ikke stilles, hvis *særlige grunde* taler imod at stille kravet.

Ved familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, med adoptiv- eller plejebørn, skal der ikke stilles boligkrav.

Boligkravet vil endvidere ikke blive stillet, hvis der er tale om en herboende flygtning, der er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse. Forekommer det i øvrigt urimeligt f.eks. på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap hos den herboende, skal boligkravet ikke stilles. Boligkravet skal endvidere ikke stilles, hvis den herbo-

ende som følge af manglende opfyldelse af boligkravet henvises til at etablere familielivet i et andet land, hvorved den pågældende reelt afskæres fra samvær med egne børn her i landet. Boligkravet skal ligeledes ikke stilles, hvis den herboende som følge af manglende opfyldelse af boligkravet henvises til at tage ophold i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold.

Er den herboendes bolig af rimelig størrelse, vil der blive tilladt familiesammenføring, selvom den herboende ikke råder over brugsretten til boligen - og der dermed ikke er tale om den herboendes egen bolig - hvis dette skyldes, at den pågældende ønsker at passe et familiemedlem, som ikke kan klare sig selv, f.eks. på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap.

Kan den herboende midlertidigt ikke opfylde boligkravet på tidspunktet for afgørelsen om, hvorvidt familiesammenføring skal tillades, og er dette uforholdsmæssigt som følge af midlertidig genhusning, herunder som følge af brand- eller stormskade, skal boligkravet ikke stilles, hvis den herboende forud for den midlertidige genhusning kunne have godtgjort at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse.

Det foreslås endvidere, at familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, med mindreårige børn - såfremt væsentlige hensyn taler herfor - tilsvarende kan betinges af, at den herboende godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 11, 2. pkt.

Udgangspunktet vil i denne situation være, at der ikke stilles boligkrav.

Væsentlige hensyn, der taler for at stille boligkravet, kan imidlertid f.eks. foreligge i en situation, hvor der ikke har været forudgående kontakt, herunder besøgskontakt i det omfang, dette har været muligt, mellem de herboende forældre/den herboende af forældrene og det pågældende barn i en lang periode forud for ansøgningen om familiesammenføring. Der vil i en sådan situation kunne stilles boligkrav.

Væsentlige hensyn kan endvidere foreligge i en situation, hvor barnet ikke indrejser samtidig med den herboendes ægtefælle/samlever, men efterfølgende søger om familiesammenføring. I en sådan situation vil boligkravet kunne stilles som betingelse for at meddele opholdstilladelse til barnet, såfremt der ikke er nogen rimelig grund til barnets efterfølgende separate ansøgning om familiesammenføring. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis der er grund til at antage, at baggrunden for, at barnet først efterfølgende ansøger om familiesammenføring, er et forsøg på omgåelse af boligkravet.